

Arrest

nr. 244 734 van 24 november 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 mei 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 maart 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO loco advocaat B. SOENEN en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 januari 2019 dient de verzoekende partij, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, samen met haar echtgenote en hun minderjarige dochter, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 19 maart 2020, met kennisgeving op 22 april 2020, wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 23 januari 2019 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

Eveneens op 19 maart 2020, met kennisgeving op 22 april 2020, wordt aan de verzoekende partij en haar echtgenote het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“De heer

Naam + voornaam: Z., M. (...)

geboortedatum: (...).1982

geboorteplaats: Derven, Kruje

nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

Op 24 november 2020 bij arrest nr. 244 733 (RvV 247 028) vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) hogergenoemde beslissing van 19 maart 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, om reden dat geen onderzoek werd gevoerd naar de beschikbaarheid van de medicatie van de echtgenote van de verzoekende partij in het land van herkomst.

2. Over de rechtspleging

Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Over de gevolgen van het in punt 1 bedoelde arrest van de Raad

Niettegenstaande het feit dat de bestreden beslissing formeel steun vindt in een andere bepaling uit de Vreemdelingenwet dan de beslissing genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast, op basis van de feitelijke gegevens in het dossier, dat de verwerende partij het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten eerst nadat werd beschikt over de door de verzoekende partij en haar echtgenote ingediende verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Zo werden beide beslissingen genomen op dezelfde dag, door de zelfde attaché F.P. en werden zij terzelfdertijd ter kennis gebracht, op dezelfde dag. Dit geldt eveneens voor het aan de echtgenote van de verzoekende partij uitgereikte bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen deze laatstgenoemde beslissing is gekend onder rolnummer RvV 248 420.

De samenhang wordt verder bevestigd door het feit dat genoemde attaché die de bestreden beslissing nam, blijkens het administratief dossier op 19 maart 2020 aan de burgemeester van Gent de instructies gaf *“ingevolge de aanvraag om machtiging tot verblijf van 23.01.2019 in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (...) die bij aangetekend schrijven bij onze diensten werden ingediend door (...).*

Gelieve betrokkene(n) uit te nodigen en de documenten in bijlage te betekenen:

- *De beslissing inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf.*
Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen.
- *Het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13)"*

Uit de vermeldingen van dit stuk blijkt duidelijk dat de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, de basis vormt voor de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij. Het feit dat artikel 8 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat het bevel de bepaling van artikel 7 moet vermelden die werd toegepast, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

Bovendien blijkt de verwerende partij naar aanleiding van de huidige procedures slechts één administratief dossier te hebben neergelegd, waarmee zij andermaal zelf de verknochtheid tussen genoemde zaken erkent.

Daarnaast kan ook worden opgemerkt dat in de beslissing van 19 maart 2020 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet door de genoemde attaché instructies worden gegeven aan de burgemeester van Gent om de afvoering wegens verlies van verblijfsrecht te realiseren en het attest van immatriculatie te laten intrekken.

Aldus heeft de vaststelling in de beslissing aangaande de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dat de aangevoerde ziekte niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, eveneens geleid tot het oordeel dat er geen medische hinderpalen zijn die zich verzetten tegen de afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten aan de echtgenote van de verzoekende partij en de verzoekende partij zelf. Dit blijkt overigens eveneens uit het synthesesdocument van 19 september 2019 van de verwerende partij dat zich in het administratief dossier bevindt, waaruit blijkt dat een onderzoek wordt gevoerd in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet alvorens een beslissing tot verwijdering wordt genomen, en waarbij omtrent het te onderzoeken element "gezondheidstoestand" wordt gesteld: "*geen medische contra-indicatie voor terugkeer naar het land van herkomst.*" Uit dit stuk blijkt dat dit een van de overwegingen moet zijn bij het uit te reiken bevel om het grondgebied te verlaten.

De beoordeling van de medische verblijfsaanvraag blijkt aldus bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde heeft het blijkens de gegevens van het dossier klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig geacht om zijn bevoegdheid slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door de verzoekende partij en haar echtgenote ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Door aldus te handelen erkent hij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad dient vast te stellen dat de beslissing van 19 maart 2020 waarbij genoemde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, op 24 november 2020 bij arrest nr. 244 733 (RvV 247 028) vernietigd werd.

Gelet op het voorgaande is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen door de verwerende partij.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 19 maart 2020 van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend twintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU